

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: E. K.**, zastoupena JUDr. Jitkou Šťastnou, advokátkou, se sídlem Prostřední 128, Uherské Hradiště, proti **žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje**, odbor územního plánování a stavebního řádu, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2006, č. j. 57 Ca 16/2006 - 28,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2006, č. j. 57 Ca 16/2006 - 28, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2006, č. j. 57 Ca 16/2006 - 28, bylo rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního úřadu, ze dne 21. 2. 2006, č. j. KUZL 28167/05 ÚP - Mor, zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení; o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo. Krajský soud svoje rozhodnutí odůvodnil nepřezkoumatelností rozhodnutí žalovaného, která byla dána absencí důkazů (nepředložení originálu spisového materiálu správního orgánu I. stupně), tudíž nemožností provedení tohoto důkazu potřebného k zjištění skutečného stavu. Výrok o nákladech řízení krajský soud odůvodnil ustanovením § 60 odst. 1, 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Proti rozsudku krajského soudu podala kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelka namítla, že v podané žalobě navrhovala i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Pokud

tedy krajský soud zrušoval rozhodnutí žalovaného pro jeho nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a to zejména pro nepředložení originálu spisového materiálu správního orgánu I. stupně, pak je zřejmé, že nepochybně současně nastaly i okolnosti nutně vedoucí k obdobnému posouzení právní otázky zákonnosti tohoto žalobou rovněž napadeného prvoinstančního správního rozhodnutí, které je rovněž nepřezkoumatelné. Stěžovatelka proto namítá, že zde bylo nezbytné, aby krajský soud podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. s využitím § 78 odst. 3 s. ř. s. ze stejných důvodů pro nepřezkoumatelnost rovněž zrušil i prvoinstanční správní rozhodnutí, což se však nestalo. Stěžovatelka dále poukázala na to, že měla ve věci plný úspěch, proto má podle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka proto namítá, že výrok o náhradě nákladů řízení nepřiznávající jí tuto náhradu, nemá oporu v zákoně. Stěžovatelka přitom včas a řádně písemně náhradu nákladů řízení požadovala, vyčíslila a zdokladovala svým dopisem ze dne 14. 6. 2006. Z uvedených důvodů stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti především uvedl, že v celém rozsahu akceptuje rozsudek krajského soudu. K námitce stěžovatelky, že nebylo zrušeno i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalovaný uvedl, že § 78 odst. 3 s. ř. s. nestanoví povinnost soudu zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo zrušovanému rozhodnutí, jen takovou možnost soudu dává v návaznosti na okolnosti dané věci. Žalovaný přitom poukázal na to, že má možnost rozhodnutím zrušit nalézací rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrátit mu věc k novému projednání a vyslovit právní názor směřující tento orgán k rekonstrukci ztraceného spisového materiálu a pokračování v řízení již z důvodu, že se jednalo o uložení pokuty za přestupek, který byl svým charakterem přestupkem trvacím. Ke ztrátě spisu správního orgánu I. stupně došlo až po ukončení odvolacího řízení a vrácení spisu správnímu orgánu I. stupně. Žalovaný dále uvedl, že § 104 odst. 2 s. ř. s. o nepřípustnosti kasační stížnosti směřující jen proti výroku o nákladech řízení umocňuje v kasační stížnosti podtrženou souvislost předcházející námítky, která je podle žalovaného konstruována jen z toho důvodu, aby bylo možno v řízení o kasační stížnosti přezkoumat i výrok o nákladech řízení. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro její nedůvodnost zamítl.

Napadené soudní rozhodnutí Nejvyšší správní soud přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Po přezkoumání kasační stížnosti Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost je důvodná.

Otázkou, zda se žalobce může v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu domáhat zrušení rozhodnutí nejen odvolacího správního orgánu, ale i správního orgánu I. stupně, se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve smyslu § 17 s. ř. s., přičemž ve svém usnesení ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006 - 106, dospěl k následujícímu závěru: „Domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, není procesním právem žalobce, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout. Kasační stížnost spočívající pouze v tvrzení, že krajský soud rozhodující o žalobě měl kromě rozhodnutí správního orgánu II. stupně zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo,

je nepřipustná.“ Z uvedeného právního názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu je pak nutno vycházet i v projednávané věci.

Stěžovatelka měla v řízení před krajským soudem ve věci plný úspěch, neboť její žalobě bylo vyhověno potud, že rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. má proto stěžovatelka právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Krajský soud přitom o náhradě nákladů rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo. Takovýto výrok přitom je namístě v případě, kdy bylo řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta (§ 60 odst. 3 s. ř. s.), nikoliv v případě úspěchu některého z účastníků řízení. Krajský soud přitom výrok o náhradě nákladů řízení opřel o § 60 odst. 1 s. ř. s., čemuž by odpovídalo přiznání náhrady nákladů řízení stěžovatelce. Odkaz na § 60 odst. 4 s. ř. s. je pak zcela nepřipadný, protože uvedené ustanovení se týká oprávnění státu požadovat náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému účastníkovi řízení, pokud stát náklady řízení platil.

Lze proto uzavřít, že rozsudek krajského soudu je ve výroku o nákladech řízení nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost (§ 103 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.), pročez nezbylo než shledat kasační stížnost důvodnou a rozsudek krajského soudu zrušit (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu